

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011503
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8118011503.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. januára 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B. A., nar. XX. XX. XXXX v C., bytom D., E. F. G. XX, okr. D.,

je vinný, že

- dňa 22. 08. 2016 v čase o 10.00 hod. viedol v meste D. po ulici XX. H., I.. D. osobné motorové vozidlo zn. J. D., EVČ: D., keď bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Sabinov, kde bolo zistené, rozhodnutím správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu Sabinov sp. zn. ORPZ-PO-ODI3-192/2016 zo dňa 16. 08. 2016 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 12 (dvanásť) mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia zo dňa 16. 08. 2016,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri neexistencii
poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej
okolnosti podľa § 37 Trestného trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viest' motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 06.08.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov na Okresný súd Prešov obžalobu na A. B. A., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. A., svedkov D. K., L. K., F. D., M. K., A. A. I. a A. D. a oboznámením listinných dôkazov, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný A. B. A. vyhlásil, že je nevinný a ďalej uviedol, že dňa 22.08.2016 prišli za ním domov pán D. a K. a po chvíli, kde preberali pracovné povinnosti, sa ho pán D. opýtal, či by mohol vyskúšať auto, ktoré mal on odparkované v garáži. Vzhľadom na to, že potrebovali ísť do mesta, do banky a vedel, že N. D. si chce také auto kúpiť, tak mu ho dovolil vyskúšať, pričom on sám v tom čase nebol držiteľom vodičského oprávnenia, nakoľko vodičský mu bol zadržaný z dôvodu, že pred nejakým časom šoféroval auto pod vplyvom alkoholu. Potom čo sa vybrali do mesta, on išiel do K. O., kde potreboval vložiť peniaze na účet. Medzitým ho K. a D. čakali v aute. Naspäť nasadol ku D. do auta, na miesto spolujazdca, lebo D. bol celý čas vodičom a zašli na vedľajšiu ulicu, ale keďže tam neboli voľné parkovacie miesta, D. zaparkoval na pravej strane na kraji cesty na ul. 17. novembra oproti Lidlu. Bežne tam parkujú autá, zákaz parkovania tam nie je, pričom do cesty auto nezasahovalo. Po odparkovaní šli D. s K. na nákup do Lidlu, kde D. automaticky ako auto zaparkoval vybral kľúč z auta. On chvíľu sedel v aute, ale chcel preladiť rádio, ale keďže svietilo ostré slnko, tak nevidel dobre na displej rádia, preto si presadol na miesto vodiča tým spôsobom, že otvoril dvere spolujazdca, prešiel popred auto, otvoril dvere vodiča a sadol si. Po chvíli v čase, keď ladil pohybom prsta na dotykovom displeji rádio v aute, periférne uvidel, že ide auto, dvihol zrak a videl, že je policajné, kde nie je si istý, ale asi prichádzalo s majákom, pričom zastali približne meter, resp. meter a pol pred jeho autom. Keď videl, že idú ku nemu, vystúpil z auta a pýtal sa, či zavazia alebo čo sa stalo s tým, že policajti mu uviedol, že ide o kontrolu, ale dôvod mu neuviedli. Pokračoval, že najprv zastavilo jedno auto, potom keď zistili, že nemajú prístroj na vykonanie dychovej skúšky, prišla druhá hliadka, dala im prístroj a táto odišla preč. Doplnil, že bol vyzvaný na predloženie vodičského preukazu, podrobili ho dychovej skúške, ktorá bola pozitívna, aj keď predtým nič nevypil, iba použil ústnu vodu. Následne, asi po 4-5 minútach bola dvakrát opakovaná skúška, kde on chcel, aby chvíľu počkali a bude fúkať zas s čím nesúhlasili. Na mieste skutku boli prítomní traja príslušníci policajti, pri jeho aute bol jeden, bol to pán K., s ktorým aj komunikoval, pričom kolegyňa s kolegom boli v aute, nakoľko K. povedal, že nech idú do auta, že on to vybaví. Spísali záznam, na ktorý nevidel, preto ho nepodpisoval a nevyjadroval sa k nemu, celému tomu nerozumel. Policajti mu nevraveli čo má robiť s autom po vykonaní dychovej skúšky. Po niekoľkých minútach policajti odišli, následne v čase asi po 2-3 minútach sa vrátili D. s K. a odviezli ho domov. D. s K. v čase, keď boli pri ňom príslušníci PZ, neregistroval. Obžalovaný doplnil, že po celý čas, pokiaľ bol v aute sám, kľúče od motorového vozidla mal D., pričom rádio je možné v jeho motorovom vozidle nastavovať aj pokiaľ kľúče nie sú v zapalovaní a nevie prečo ho nenaladil z miesta spolujazdca, ale je pravák a lepšie sa mu ladí s pravou, než s ľavou rukou.

Svedkyňa L. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že stále je v služobnom pomere. Ku skutku uviedla, že si už nepamätá presne v aký deň ani rok to bolo, ale volal jej kolega K., že v Sabinove, nevie na akej ulici, spozoroval vozidlo pána A., pričom vedel, že tento mal byť v zákaze činnosti. K osobe obžalovaného uviedla, že vie, o koho sa jedná, ale konkrétne služobne s ním neprišla do styku. Nato obidve hliadky vykonávali služobnú činnosť na zastavenie takéhoto vozidla, kde následne ho kolega K. spozoroval na ul. 17. novembra, kolega s druhou kolegyňou zastavili vozidlo a ona s kolegom prišli bezprostredne po nich. Ona s kolegom išli po ulici 17. novembra, kolega K. išiel z jednej strany,

oni z druhej strany a pán A. prechádzal uličkou medzi bytovkami 17. novembra a tam bol zastavený. Vozidlo šoféroval pán A.. Oni prišli bezprostredne a obžalovaný sedel vo vozidle, pričom vo vozidle nevidela nikoho a ani pri vozidle nikto nestál. Nevidela však, či vzadu na sedadle niekto bol, nakoľko stála pri svojom služobnom vozidle. Kolega K. zastavil vozidlo, komunikoval s obžalovaným, ona poskytla kolegovi dräger, keďže tento druhá hliadka nemala. Celú komunikáciu viedol kolega K., vykonal dychovú skúšku u pána A.. Ona spoločne s druhou kolegyňou sa rozprávali pri vozidle. Vie, že to bola hraničná dychová skúška. Po dychovej skúške tam už neboli potrební, lebo to nevyžadovala situácia, tak s kolegom odišli z miesta a ďalej si to riešili oni. Následne uviedla, že pre odstup času si už nespomínala, či videla obžalovaného sedieť vo vozidle alebo ho videla šoférovať. Upresnila, že auto vychádzalo z uličky, z ktorej sa dá prejsť následne na hlavnú cestu a už sa dostával na cestu 17. novembra a kolega prichádzal z jednej strany, zablokoval vozidlo a oni prišli bezprostredne potom. Je to jednosmerná cesta, dve autá tam nevojdú. Nevie, či to bolo na kraji, je to úzka ulička, kde prejde jedno auto, iné vozidlo okolo neho nemohlo prejsť. Pamätá si, že obžalovaný sedel vo vozidle na strane vodiča. K. jej volal na súkromný telefón, pričom bola krátka doba od telefonátu k okamihu, keď videla vychádzať auto. Ona bola v hliadke s pánom D. a pán K. s pani I..

Vzhľadom na skutočnosť, že si svedkyňa pre odstup času nespomínala na podrobnosti, čo sa považuje za rozpory, bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, na ktorej zotrvala a z ktorej vyplynulo, že dňa 22.8.2016 vykonávala obchádzkovú službu a vozidlo v čase zastavenia jazdilo, vo vozidle bola jedna osoba a to vodič. Auto bolo zastavené kolegom Vaňom za použitia majákov.

Svedok D. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že stále je v služobnom pomere, pričom pána A. pozná, nakoľko je Sabinovčan a asi rok alebo dva roky dozadu riešil s ním služobný zákrok. Nepamätá si roky, či to bol rok 2015 alebo 2016. Asi dva roky dozadu mal služobný zákrok, kde mal nejaký problém obžalovaný už s asi svojou exmanželkou. V ten deň videl pána A. pri VÚB banke na jeho osobnom motorovom vozidle J. D. ev. č. D. XXX O. ako sedel na strane vodiča vo svojom vozidle sám. Následne hneď, asi o 9.40 - 9.45 hod. telefónom kontaktoval druhú hliadku, volal pani K., lebo vedel, že pán A. má zákaz činnosti a je podozrenie, že je pod vplyvom alkoholu a je predpoklad, že pán A. bude viesť svoje vozidlo. Pamätá si, že v ten deň bolo zasadnutie vlády a v službe boli štyri hliadky. V hliadke s ním boli dvaja kolegovia, A. I. sedela na sedadle spolujazdca a B. P. sedel vzadu, ktorý však nebol uvedený ani v záznamoch, lebo nevykonával s nimi službu. B. P. je skrátenejší vyšetrovateľ. Následne prešiel so svojim služobným vozidlom ku domu obžalovaného a prešiel na ul. 17. novembra. Nevie ako sa volá bočná ulička, asi tiež 17. novembra, je to úzka cesta, parkujú tam autá, lebo na pravej strane je urobené parkovisko a tá cesta je jednosmerná. Vozidlo pána A. išlo, stretali sa oproti sebe, zapol majáky, aby zastavil. Na to prišla aj druhá hliadka, kde on išiel hneď k pánovi vodičovi a riešil ho. Pán A. bol vo vozidle určite sám, nikoho iného tam neregistroval. Videl ako obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo, toto sa hýbalo. Od okamihu, kedy videl motorové vozidlo D. D. pri VÚB banke, kým sa stretli, prešlo asi 10 – 15 minút. Následne obžalovaného podrobil dychovej skúške, ktorej sa chcel podrobiť, aj opakovanejšie. Už si nepamätá, čo mu vravel. Pri smetných nádobách bol miestny Róm, on videl celý priebeh, mal aj jeho meno. Výsledok dychovej skúšky si nepamätá presne, ale bola hraničná s tým, kedy sa osoba môže obmedzovať na osobnej slobode. Následne kontaktoval kolegu z dopravy, či osobu má zadržať alebo má ju poriešiť priestupkom. Kolega z dopravy mu povedal, že keď nemá rozhodnutie súdu, môže to poriešiť správou a následne začne konanie voči pánovi A.. P. A. podrobil aj druhej dychovej skúške, spísal správu o priestupku a obidve hliadky odišli z miesta preč.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpor vyplynulo, že keď ich vodič auta pri vychádzaní na hlavnú cestu zbadal, začal cúvať a vodiča, keď pri ňom zastavil, aby nepokračalo v jazde, potom čo zapol majáky a zrýchlil, svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že po štyroch rokoch nevie, či vozidlo, keď ho zaregistroval, išlo vpred alebo dozadu, určite vie, že sa vozidlo v tom čase pohybovalo, pričom vtedy, keď ho videl pred VÚB, vtedy stálo, obžalovaný bol sám, videl ho však asi len 15 sekúnd, pričom ho nevidel odchádzať. Nevedel uviesť, či v čase, keď k nemu prišiel hralo alebo nehralo rádio v aute obžalovaného.

Svedok F. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s kolegom M. K. išiel na aute K. do Sabinova vo veci prejednávania pracovnej náplne a pred domom sa stretli s obžalovaným. Rozprávali sa a rozhodli sa, že by zašli dole do mesta, do obchodného centra Lidlu a obžalovaný povedal, že by potreboval ísť do VÚB banky, na čo sa ho spýtal, či by si mohol vyskúšať jeho auto, lebo by si chcel

kúpiť podobné s čím obžalovaný nemal problém, preto vycúval auto vonku z garáže. Pán A. si sadol vedľa neho na miesto spolujazdca a následne zastavil pred VÚB, kde stál možno 5 až 10 minút, kde obžalovaný vystúpil a zašiel do banky. Potom čo sa vrátil, chceli ísť na parkovisko k Lidlu, tam však bolo všetko plné, tak zabočil hneď doprava za VÚB banku, kde zastavil v prvej uličke napravo za VÚB bankou, pričom tam boli zaparkované aj iné autá. Keď šli na nákup, obžalovaný sedel na mieste spolujazdca a keď sa vracali, stálo tam policajné auto, jeden policajt stál vonku a dvaja boli vo vnútri. Keď boli asi 50 m od auta, policajti odišli a oni prišli k autu, nasadli do auta, odišli preč, potom sa pýtali, že či ho kontrolovali. Kľúče od vozidla mal on, nakoľko ide o automatický reflex, keď po zastavení auta, dá kľúč do vrečka a ide preč. Tieto kľúče si obžalovaný nepýtal. Potom išli naspäť domov, zaparkoval auto do garáže, postáli chvíľku vonku, porozprávali sa a obžalovaný im len povedal, že bol kontrolovaný, nechcel to rozoberať. Potom si sadli do auta M. K. a vrátili sa do Vranova. Mohlo byť pol jedenástej. Doplnil, že v aute bolo Škodovacké rádio, toto rádio sa dá ladiť, aj keď nie sú kľúče v motore, zapína sa gombíkom, ktorým sa dáva hlas. To, že obžalovaný mal zákaz vedenia motorových vozidiel, nevedel. K počasiu v ten deň sa nevedel vyjadriť, určite nepršalo. Pred rokom 2016 sa s obžalovaným poznal možno 7 rokov, nie sú kamaráti, robí pre jeho brňanskú firmu A., D.. D. Q. I. nejaké veci, v ten deň boli riešiť prácu. S obžalovaným sa zvykli stretávať koncom mesiaca a nasledujúceho 15. dňa v mesiaci. Zákazku potom pre obžalovaného realizoval niekedy po Veľkej noci v Humpolci alebo Brne. V tom roku aj skončil pre pána A. robiť, pričom v súčasnosti už pre obžalovaného nepracuje.

Svedok M. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 22.08.2016 prišli s kolegom D. do Sabinova za pánom A. ku nemu domov. Tam riešili nejaké pracovné záležitosti, keďže tento bol ich nadriadený a s kolegom pre neho pracovali. Kolega D. si chcel kúpiť také isté auto ako má pán A., preto si ho chcel vyskúšať, tak jeho auto nechali u pána A. na dvore a išli dole do centra, šoféroval pán D.. Auto pána A. bolo tmavé, asi zelené, sklá nemalo tónované. Zastavili sa ešte vo VÚB na pár minút, nakoľko pán A. tam išiel a potom zastavili v jednej uličke, na pravej strane pozdĺžne a išli s pánom D. do Lidlu na vodu. Obžalovaný v tom čase, keď zaparkovali, sedel napravo, na strane spolujazdca. Kľúče od auta, keď boli v Lidli, mal asi kolega, nakoľko tento sedel za volantom, tieto však on neriešil. Potom ako sa vracali z Lidlu, zahliadli hliadku polície pri aute, nevedeli o čo sa jedná a až následne po odchode hliadky, pristúpili k autu. Už si nepamätal, kde bol pán A., keď tam bol policajt. Potom išli hore k pánovi A. naspäť do domu, zobral si auto a išli domov. V aute sa ho trocha pýtali, že čo tam robili policajti, vpredu sa rozprávali, veľmi to však nepočul, až potom sa dozvedel, že obžalovanému dávali fúkať. Doplnil, že s obžalovaným nerobí už dosť dlho, asi tri a pol roka.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej z dôvodu rozporov vyplynulo, že obžalovaný po odchode policajtov vystúpil z miesta vodiča a sadol si na miesto spolujazdca a Stričko na miesto vodiča a on za neho a počas jazdy sa bavili čo chceli policajti, na čo obžalovaný povedal, že nezažil kontrolu od polície keď nešoféroval, svedok na hlavnom pojednávaní rozporu nevysvetlil a uviedol, že si už nepamätá čo vypovedal.

Svedkyňa A. A. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že takýchto prípadov ako je tento, bolo počas jej pôsobnosti neskutočne veľa a presne si nepamätá, kedy sa to v roku 2016 stalo, ani na presné okolnosti, ale bol spísaný úradný záznam ako sa to stalo. Pamätá si však na to, že mala službu s kolegom K., ktorý bol veliteľom hliadky, vykonávali obchádzkovú službu, išli hliadkovou rýchlosťou, asi 30 – 40 km/hod., pričom v aute bol aj kolega P.. Kolega K. spozoroval pána A., upozornil ju na neho, otočila hlavu a videla pána A.. Pamätá si, že bol na zastávke, nepamätá si presne ulicu, ale stál ako je cesta v Sabinove 1,68 a ako sa ide z Prešova do Sabinova, tak stál na pravej strane ako je lekáreň. Sedel za volantom, vo vozidle bol sám, bolo to auto J. D. zelenej farby, registruje to vozidlo a ak sa nemýli, tak pán A. býva na takej ulici, kde chodili na obedy. Kolega K. mal vedomosť o tom, že pán A. je v zákaze činnosti, keďže oni ako hliadka nemali pri sebe vo vozidle dräger, tak volal druhým členom, pričom kolegyňa K. a pán kolega A. D. mali vtedy službu, tak im zatelefonovali, aby priniesli dräger, ak by bolo potrebné zastaviť pána A. a podrobiť ho dychovej skúške. Keďže tento nejazdil, len stál, nezastavili pri ňom vozidlo. Tak ako predpokladali, tak pán A. išiel na osobnom motorovom vozidle, presne nevie, kde ho zbadali, ale zastavili ho v uličke 17. novembra. Nepamätá si, z ktorej strany prišiel a kde ho zastavili. Stál na pravej strane ako je zastávka v Sabinove oproti Lidlu, vo vozidle bol úplne sám. Zastavili ho pomocou vozidla, mali zapnuté majáky, určite nevystupovali z vozidla a pán A. normálne zastavil. Nespomína si, aby odmietol zastaviť, vozidlo bolo v pohybe, keby obžalovaný stál, tak by ho nezastavovali. Keď zastavili pána A., na tej uličke sa stretávali s druhou hliadkou, pričom kde táto zastavila, si nepamätá. Vystúpili s kolegom

Vaňom z vozidla, prišli k obžalovanému, kolega Vaňo prvý, ona za ním, pričom obžalovaný sedel vo vozidle, povedali mu dôvod, prečo bol zastavený, požiadali všetky doklady, tento im predložil doklady s tým, že nepredložil vodičský preukaz. Kolega ho lustraval cez stanicu a zistili, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, že je v zákaze činnosti. Podrobili ho dychovej skúške, pán A. bol ochotný podrobiť sa dychovej skúške, podpísal dychovú skúšku, ale ten certifikát odmietol podpísať, presne si to nepamätá, vie, že jedno z toho nepodpísal. Zakázali mu ďalšiu jazdu, ale presne si to nepamätá, pán A. nebol obmedzený na osobnej slobode. Spísali správu a to bolo všetko, nešlo o nič výnimočné. Svedkyňa nevedela uviesť, akou rýchlosťou išiel obžalovaný, keď ho zastavovali, ale v tom aute sedel obžalovaný. Bol tam prítomný aj ďalší svedok, pri smetných košoch v tom čase, ako mali zastaveného pána A., bol tam pán, ktorý upratoval pri kontajneroch, pýtal sa jej na to aj dopravný policajt, pričom ona mu vtedy presne uviedla aj meno svedka, ale v súčasnosti si jeho meno už nepamätá. On videl celý ten zákrok. Dĺžku času, keď videla obžalovaného sedieť v aute pred VÚB, až kým ho zastavili, nevedela uviesť, nakoľko to nesledovala, ale obžalovaného videla na vlastné oči, že sedel vo vozidle. Nevedela, či malo auto J. D. tónované sklá alebo nemalo a tiež nevedela, či v aute bolo zapnuté rádio alebo nie, ona vykonávala služobný zákrok. To, že auto šoférovala nejaká iná osoba, obžalovaný pri zákroku neuvádzal. Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej z dôvodu, že si svedkyňa nepamätala na podrobnosti, čo sa považuje za rozpory vyplynulo, že keď prechádzali ul. 17. Novembra, zbadali, že predmetné vozidlo vyšlo na cestu a vodič, keď ich zbadal, začal cúvať späť, odkiaľ vyšiel a vtedy mu zablokovali cestu, aby vodič nemohol s vozidlom pokračovať v jazde, svedkyňa na hlavnom pojednávaní zotrvala na tom, že obžalovaný reagoval tak, ako bolo uvedené v prípravnom konaní. Takisto si pre odstup času už nespomínala na to, čo vyplynulo z výpovede z prípravného konania, že vodič počas kontroly sedel vo vozidle, z vozidla vystúpil až keď sa podpisoval, na čom však na hlavnom pojednávaní zotrvala.

Svedok A. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 22.08.2016 mal spoločnú hliadku s kolegyňou K.. Druhá hliadka bola K. a I.. Dostali nejakú informáciu, že pán A. by mal jazdiť pod vplyvom alkoholu alebo v zákaze činnosti, zamerali sa na centrum mesta a ulice. Vedeli o aké auto ide, že je to J. D. zelenej farby, evidenčné číslo už presne nevie povedať. Videli ako pán A. vychádza z uličky, z ktorej môže vyjsť len jedno auto, keďže pri stene parkujú ostatné autá, tá ulička nie je obojsmerná, dve autá oproti sebe neprejdú. On ako chcel vyjsť na vedľajšiu ulicu 17. novembra, kolega K. s I. prišiel zo smeru Puškinova - 17. novembra, zastavili pred ním a on s kolegyňou z opačnej strany, nakoľko v diaľke 10 – 20 metrov videli ako vystupujú kolegovia a potom prišli v zapätí oni s K., dá sa povedať, že prišli naraz. Veliteľom ich hliadky bola asi K., keďže je služobne staršia. Obžalovaný v tom čase, keď bol zastavený, sedel za volantom. To, že obžalovaného zastavovala hliadka, videl. To, či obžalovaný sedel celý čas v aute, nevie uviesť, ale sedel na sedadle vodiča. Následne potom K. išiel ku vodičovi a prebehla kontrola. On alebo kolegyňa K. dali kolegovi K. dräger, nakoľko támtá hliadka ho nemala. A ďalšie veci riešila už tamtá hliadka, oni boli pomocná hliadka, celý priebeh služobného zákroku nevidel.

Vzhľadom na rozdielnosť výpovede svedka oproti prípravnému konaniu, z ktorého dôvodu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že odbočili na ul. 17. novembra a išli smerom k ul. F., pričom oproti ním išla druhá hliadka na vozidle. Videl ako osobné motorové vozidlo zn. J. D. vyšlo na cestu, keď ich zbadalo, zacúvalo vozidlo späť do uličky a vtedy ho so svojím služobným vozidlom zablokoval kolega Vaňo, pričom oni medzitým došli s kolegyňou k druhej hliadke, svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď si predstaví tú uličku, pán A. vychádzal z uličky, čiže je to tak ako bolo čítané v prípravnom konaní. K rozporu, či bol v pohybe, uviedol, že keď obžalovaného zastavovali, bol v pohybe.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné :

Z rozhodnutia o priestupku vydaného Okresným dopravným inšpektorátom Sabinov Okresného riaditeľstva PZ v Prešove zo dňa 16.08.2016, č. p. ORPZ-PO-ODI3-192/2016-P súd zistil, že A. B. A. bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e)

zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch mu bola uložená pokuta 800 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, pričom v zmysle § 14 ods. 2 cit. zákona do času zákazu činnosti sa mu započítava čas, po ktorý nesmel už túto

činnosť vykonávať, t. j. od zadržania vodičského preukazu dňa 05.07.2016. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2016 a vykonateľnosť dňa 16.11.2016.

Zo záznamu o skutku na úseku cestnej dopravy Obvodného oddelenia PZ Sabinov zo dňa 22.08.2016 vyplýva, že B. A. dňa 22.08.2016 o 10.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. J. D., D. O. v čase, kedy mu bol uložený zákaz činnosti, pričom menovaný bol podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom 0,48 mg/l, čím porušil § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a tým naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) a e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Uvedený záznam spísal ppráp. D. K. a nstržm. A. I. ako svedkyňa, kde B. A. sa do záznamu o skutku nevyjadril, pričom tento podpísal.

Obžalovaný je hodnotený všeobecne.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 06.08.2014, sp. zn. OT/122/2014 bol obžalovaný B. A. uznaný vinným z prečinu podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok – do 06.08.2015, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky, pričom súd podmienienečne upustil od výkonu so skúšobnou dobou na 3 roky.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia typu AM a B od 19.04.1990 a typu B1 od 01.05.2004. Doposiaľ mu bol vodičský preukaz dvakrát zadržaný, a to dňa 04.08.2014 a 05.07.2016 z dôvodu požitia alkoholu a v oboch prípadoch uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Okrem uvedeného má v evidenčnej karte vodiča ku dňu spáchania skutku evidovaných 5 priestupkov, ktoré boli všetky riešené v blokovom konaní.

Zo správy z K. O. predloženou obžalovaným vyplýva, že obžalovaný dňa 22.08.2016 o 09:49:01 vložil na účet č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX K. K., R., pobočka Sabinov, Nám. slobody 90 sumu 500 Eur pozostávajúcu zo 4 ks bankoviek nominálnej hodnoty 100 Eur, 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 50 Eur, 2 ks bankoviek nominálnej hodnoty 20 Eur a 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 10 Eur.

Súčasťou spisu je aj mapka predložená obžalovaným zachytávajúca deklarované pozície tak auta obžalovaného ako aj policajných áut.

Na základe takto vykonaného rozsiahleho dokazovania zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že dňa 22.8.2016 o 10.00 hod. došlo zo strany obžalovaného k protiprávnemu konaniu spočívajúceho v tom, že tento v dobe, kedy mu bola orgánom verejnej moci uložená sankcia spočívajúca v zákaze činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo.

Aj keď obžalovaný v celom rozsahu poprel spáchanie daného skutku brániac sa v podstate tým, že on nebol vodičom, ale len ladil rádio, kým jeho kolegovia D., ktorý mal byť aj šoférom a K., boli na nákupe v Lidli, jeho obrana aj napriek tomu, že uvedení svedkovia F. D. a M. K., výpoveď obžalovaného vo vzťahu k tomu, že v uvedený deň obžalovaný auto od jeho domu až na ulicu 17. novembra oproti Lidlu, kde bol kontrolovaný hliadkou polície, nevedol, podporili, je vyvrátená výpoveďou ostatných svedkov, a to príslušníkov polície. Obžalovaný je teda zo spáchania skutku usvedčovaný najmä výpoveďou svedka D. K. a A. I., ktorí v podstate zhodne uviedli, že videli ako obžalovaný A. B. A. v ten deň viedol osobné motorové vozidlo, aj napriek tomu, že mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Vo vozidle v tom čase sedel obžalovaný sám, pričom to, že auto šoférovala nejaká iná osoba, obžalovaný pri zákroku neuvádzal a oni inú osobu v aute nevideli. Výpoveď týchto svedkov je podporovaná aj výpoveďami svedkov L. K. a A. D., ktorí ako členovia ďalšej hliadky boli, za účelom poskytnutia drägeru, privolaní k hliadke svedkov K. a I.. Aj z výpovede týchto svedkov vyplýva, že títo videli, že keď obžalovaného zastavovala druhá hliadka, vozidlo obžalovaného bolo v pohybe a toto vozidlo šoféroval obžalovaný.

Pokiaľ aj došlo k rozporom vo výpovediach týchto svedkov ohľadom presného miesta zastavenia vozidla, resp. pohybu vozidla vo vzťahu k cúvaniu, tieto rozpory sú odôvodnené odstupom času

a počtom riešených zákrokov, avšak nevyvracajú skutočnosť, že títo svedkovia vnímali, že keď auto obžalovaného bolo zastavované, bolo v pohybe a na mieste vodiča sedel obžalovaný A. B. A..

Uvedené výpovede svedkov D. K., A. I., L. K. a A. D. sú podporované taktiež listinnými dôkazmi.

Záverom súd dodáva, že neobstála ani obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že v rozhodnom čase dňa 22.08.2016 vložil na účet vo VÚB banke hotovosť, čo súd nespochybňuje, ale peniaze boli vložené o 09:49:01 a časové rozpätie skutku je ohraničené na čas 10.00 hod., teda až cca. 10 minút po vložení peňazí.

Súd mal teda nepochybne preukázané, že obžalovaný v dobe mu uloženého zákazu činnosti viedol motorové vozidlo, čím týmto svojim konaním po objektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal nepochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), t.j. riadny a nerušený výkon rozhodnutí orgánov verejnej moci v tomto prípade. U obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a zároveň je daná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom, kedy obžalovaný svojim konaním vytvoril prekážky v riadnom výkone rozhodnutia orgánu verejnej moci.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Takisto nezistil žiadnu z príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, nakoľko predchádzajúce odsúdenie nebral do úvahy z dôvodu jeho osvedčenia sa.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že na uvedomenie si následkov konania u obžalovaného postačí aj trest odňatia slobody uložený pri spodnej hranici trestnej sadzby, a to v trvaní 6 mesiacov. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či išlo len o mimoriadne vybočenie, lebo bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd, a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na posilnenie účelu Trestného zákona ako aj na skutočnosť, že ide o skutok spáchaný v súvislosti s výkonom činnosti vodiča a vzhľadom na okolnosti skutku a tiež s poukazom na údaje plynúce z EKV, súd ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, kde na uvedomenie si následkov konania obžalovaným trest uložený v dolnej polovici, a to v trvaní 2 rokov v tomto prípade považoval za primeraný.

Takto uloženým trestom odňatia slobody, sa podľa názoru súdu dosiahne účel trestného zákona, a to jeho individuálna ako aj generálna prevencia.

Súd zároveň odmietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obhajoby týkajúci sa výsluchu svedka P., lebo považoval skutkový stav za spoľahlivo za preukázaný.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.